

hvervskilder, Grønlænderne have, og se, hvad der kan gøres for at gøre dem dygtigere i saa Henseende, end de ere i Øjeblikket. Det ærede Medlem for Esbjerg gav en Skildring af, hvilken uhyre Betydning dette Erhverv har for Grønlænderne, og hvorledes de tidligere have ernæret sig ganske godt paa den Maade, men fremhævede, hvorledes den Maade, hvorpaa Hval- og Sælhundefangsten drives i de nordlige Farvande, har formindsket disse Dyrs Antal meget betydeligt, saa at Naturens Rigdomme paa dette Omraade ikke ere saa store som tidligere. Derved er Befolkningen bleven fattigere, og derfor er der saa megen større Grund til at søge at finde andre Næringsveje til dem. Det ærede Medlem omtalte, hvorledes det havde været tidligere, da Grønlænderne endnu ikke vare komne ind under Indflydelse herfra, som de senere kom under, og han udtalte da følgende: „Den Gang Angekokernes Indflydelse og Magt af de kristne Missionærer blev tilintetgjort, forfaldt ogsaa Agtelsen for de nedarvede Skikke, og det er dette Forfald i Forbindelse med Fristelserne, den grønlandske Handel har sat frem for dem, der har foraarsaget Tilbagegangen.“ Man ser heraf, hvilken skæbnesvanger Indflydelse Kristendommen har haft paa — jeg vil slet ikke omtale den aandelige Side af Sagen — men Grønlændernes rent økonomiske Liv. Ifølge de Erfaringer, det ærede Medlem har gjort, har Kristendommen medført daarlige Følger med Hensyn til Erhvervslivet deroppe. Det fremgik af det ærede Medlems Udtalelser, at Grønlænderne ere bleven mindre dygtige, end de have været tidligere, efter at deres tidligere Forhold ere bleven fuldstændig forandrede. Naar de skulle ud paa Sælhundefangst, gaa de jo ud i en Kajak med Harpun og harpunere Sælhunden, og, som det ærede Medlem bemærkede, for at være Fanger maa man forstaa til Gavns den Kunst at være Kajakmand, navnlig maa man forstaa at rejse sig og Kajakken op igen, naar Kajakken vælter. Det ærede Medlem tilføjede, at det er en Kunst, der skal læres fra Barn af. Forældrene begynde at lære Børnene Bevægelserne med en Gyngel eller saadant noget inde i Hytten, og saaledes faa de efterhaanden Øvelse, men, sagde det ærede Medlem, nu er der for mange Grønlænderne — det maa naturligvis ikke tages i bogstavelig Forstand, men relativt — og der er Mangel paa Kajakker, dette vigtige Fangstredskab, for Ungdommen. De unge faa derfor ikke tilstrækkelig Øvelse, og

naar de ikke faa det, ere de umulige som Fangere, det vil sige, det bliver dem da umuligt at drive det eneste Erhverv, de have. Hvilken uhyre Ulykke denne Degeneration vil være, kan man godt forstaa. Jeg mener derfor, at eftersom vi her i Landet have saa gode Erfaringer med Hensyn til Sløjdundervisningens Betydning for det praktiske Liv, som vi have, bør vi ogsaa søge at skaffe Grønlænderne Vejledning i det, der er det vigtigste for dem: den mest rationelle Maade at drive Erhvervslivet paa. Kan der saa anvises dem ny Næringsveje, det være sig Fiskeri eller Rensdyravl, bør man ogsaa optage dette i Undervisningsplanen, saa at man skaffer dem Kendskab til, hvorledes de kunne forskaffe sig det nødvendige til Livets Ophold i disse fattige Egne.

Naar dette Lovforslag kommer i Udvalg, bør det tages under Overvejelse, om man kan indføre et saadant Fag deroppe, saa at Grønlænderne kunne blive dygtige til at drive deres Erhverv og derved mere økonomisk selvstændige, end de ere i dette Øjeblik. Dermed skal jeg anbefale Lovforslaget til videre Fremme.

Zahle: Det ærede Medlem, som sidst talte, fremhævede blandt andet, at den Lektor i grønlandsk Sprog, der er ansat i Danmark, tillige er Præst, og at derved det teologiske Livssyn fik noget mere Indflydelse paa de grønlandske Forhold end gavnligt. Den nuværende Lektor er Pastor Rasmussen i Lyngø, og han er selvfølgelig en kristen Mand, eftersom han er Præst, men jeg tror at turde give ham det Vidnesbyrd, at han virker med den største Kærlighed til Grønlænderne og med den fuldeste Indsigt i grønlandske Forhold. Han er en Mand, der meget vel forstaaer at holde sine teologiske Anskuelse uden for sin Undervisning i grønlandsk Sprog.

Saa vidt jeg ved, er det Lektor Rasmussen og Pastor Vibæk, der har været Præst i Grønland, som have deltaget i Affattelsen af dette i mange Henseender særdeles heldige Forslag, som vi her have for os. Det hviler for øvrigt, antager jeg, paa en af Hr. Schultz Lorentzen, nu Seminarieforsøger i Godthaab, men forhaabentlig snart Provst i Grønland, udarbejdet Betænkning af 17. April 1904; den er trykt som Bilag til dette Lovforslag, og jeg skal tillade mig indtrængende at anmode ærede Medlemmer om at gøre sig bekendte med den særdeles forstandige og vel affattede Betænkning. Seminarieforsøger, snart Provst, Schultz Lorentzen,